

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. De septem discipulis piscantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

nam virtus in infirmitate perficitur. Quæ non sicut intelligenda sunt, quasi ultrò velimus esse infirmi, aut quasi ipsa infirmitas & impotencia naturalis sint ex se optandæ, Dominus est, qui mortificat & vivificat, qui pauperem facit & datur: humiliat & sublevat. Nostrum vero est nostra infirmitate non tantum non infirmari nec desperare: sed eò magis confidere quo infirmiores sumus; cum invocatus non desit Dominus qui nos confortet: aut si etiam non adeset sicut vellemus, velitque nos in nostra imbecillitate relinquere, neque tunc etiam dejiciamur, nec fortiores esse ve-

litas quam velit Deus. Satis enim fortis sumus si nostram infirmitatem libenter portamus: & suam impotentiam generosè ferre; magna potentia. Vide infra Feria 3. hebdom. 4. & Feria 5. Pentecostes: Nec non in 3. parte, Feria 5. & 6. hebdomadæ decimæ.

Ad Evangelium Feria, de septem Discipulis p̄scantibus, &c. Joan. 21.

Vide Feriam 4. hebdomadæ 3. post Pascha. Tum in 1. parte, Sabbato hebdomadæ 2. post Epiphaniam.

FERIA QUINTA. DE AGILITATE CORPORIS CHRISTI Domini,

Et anima nostra cum eo resurgentis.

Omnibus mobilibus mobilior est Sapientia: attingit autem ubique propter suam munditiam.

Sap. 7.

VERITAS PRACTICA.

In Tarditate Agilitas.

Sensus & ratio est, quia que hic intelligitur agilitas non est precipitata voluntas, que in studio curritur, sed matura & consulta diligentia, qua opportunè tenditur & pervenitur ad metam.

Sed illa matura & consulta diligentia non aliter quam in tarditate peragitur.

Ergo in tarditate agilitas: Et quam sit illa tarditas, diligenter attendendum.

I. P U N C T U M.

*S. Aug.
122. Ci-
vit. c. 20.
S. Ber-
nard.*

Agilitatis resuscitati & gloriosi corporis dotem non aliter sancti Patres nobis commodius representant quam dicendo posse illa beata corpora si velint, cogitationum nostrarum sequi velocitatem. Quid velocius cogitatione nostra, quæ in instanti Romanæ se transiret, ac eodem inde momento Jerosolymam, & quovis alio? Talis erat agilitas glorioissimi corporis Christi Domini, quæ fuisse in momento, in ictu oculi sicut erat videndum, & ex eorum oculis evan-

scens, mox spectandum præbebat aliis. Vox dilecti mei: Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus caprea hinnuloque cervorum. En dilictus meus loquitur mihi, surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea & veni. Quibus sponsa verbis non modò agilitas corporis sponsi, dum in terris degeret, sed & ejus Spiritus, cum in cœlum remeasset, ad nos velocissime visitandos exprimitur, simulque nostra declaratur quam ab eo participamus, ut quod jubet quanto cyrus exequamur. O veni Dilecti mei, aut trah me ad te, ut possim currere in odo-rem unguentorum tuorum.

Non est dubium quin animæ cum eo vere resuscitatae hanc participant suo modo dotem sicut & alias, nam ut ait S. Bernardus, velocius currit sermo eius, & velocem habere desi-derat sequentem. Sed quid ea sit velocitas ipsi ritualis, & quomodo per tarditatem expli-cetur, nunc attentè considerandum.

Sic autem paucis declaratur, si dixeris agilitatem non esse præcipitationem & inconsultam perniciatem animi, qua quis dependentè fertur quod tendit. Est enim hoc vitium contra quod læpè auditus Sapiens; Vbi non est Pr. 19. genita anima, non est bonum, & qui festinus est